

Sygn. akt IX U 369/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. S. (B. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30 grudnia 2016r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego B. S. należy przyjąć wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 77,72% (siedemdziesiąt siedem procent siedemdziesiąt dwa setne procenta) począwszy od (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 369/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z 30 grudnia 2016r., na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przeliczył ubezpieczonemu B. S. (S.), emeryturę od (...), tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się jej uchylenia oraz nakazanie ZUS ponownego przeliczenia emerytury. Ubezpieczony wskazał, że organ rentowy wyliczył mu emeryturę tylko za te lata, gdzie prowadził działalność gospodarczą, a ubezpieczony chciałby, żeby ustalić jego wynagrodzenie z okresów pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 04.12.1972r. do 31.12.1975r., KWK (...) w R. od 21.10.1959r. do 14.03.1964r.,

Przedsiębiorstwie (...) w R. od 31.04.1964r. do 31.05.1965r., (...) w R. od 18.04.1966r. do 01.08.1967r., (...) w R. od 21.05.1969r. do 20.05.1972r., a następnie przyjąć je do wyliczeń emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony urodził się (...)

Ubezpieczony, uprawniony był do renty z tytułu niezdolności do pracy od(...) do (...)

Od(...) zostało przyznane ubezpieczonemu prawo do emerytury. Decyzją z 07.10.2009r. organ rentowy przeliczył świadczenie ubezpieczonego. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od 01/1991 do 12/2000. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 54,55%.

Ubezpieczony (...) złożył w organie rentowym wnioski o ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez doliczenie okresów pracy w Cechu (...) w C. od 02.01.1956r. do 30.04.1958r., (...) Fabryce (...) w C. od 01.08.1958r. do 15.10.1959r., (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 04.12.1972r. do 31.12.1975r., KWK (...) w R. od 21.10.1959r. do 14.03.1964r., Przedsiębiorstwie (...) w R. od 31.04.1964r. do 31.05.1965r., Nadleśnictwie B. w B. Ośrodek (...) w S. od 08.06.1965r. do 29.03.1966r., (...) w R. od 18.04.1966r. do 01.08.1967r., (...) w R. od 21.05.1969r. do 20.05.1972r. i (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 04.12.1972r. do 31.12.1975r. Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z 06.11.2015r. za lata 1967-1969.

Organ rentowy w rozpoznaniu wniosku wydał zaskarżoną decyzję z 30.12.2016r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął dochód ubezpieczonego, który stanowił podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych, tj. z lat 1967-1969, 1972, 1976-1979, 1985, 1987, 1991-2000. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 62,61%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 44 lata i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 6 miesięcy okresów nieskładkowych.

Do przeliczenia podstawy wymiaru organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie za okresy, za które nie mógł ustalić podstawy wymiaru składek.

(dowód: dokumentacja zawarta w aktach ZUS dotyczących ubezpieczonego)

Ubezpieczony zatrudniony był w okresach spornych w:

- (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 04.12.1972r. do 31.12.1975r. jako stolarz obróbki ręcznej,
- KWK (...) w R. od 21.10.1959r. do 14.03.1964r. w pełnym wymiarze czasu pracy, jako robotnik niewykwalifikowany pod ziemią,
- Przedsiębiorstwie (...) w R. od 31.04.1964r. do 31.05.1965r. jako kierowca samochodowy,
- (...) w R. od 18.04.1966r. do 01.08.1967r. jako kierowca,
- (...) w R. od 21.05.1969r. do 20.05.1972r., w pełnym wymiarze czasu pracy jako stolarz.

W okresie zatrudnienia w (...) w R. ubezpieczony pracował jako kierowca sanitarki - był delegowany do I. Opatrunkowej przy KWK (...), gdzie obsługiwał karetkę. Wynagrodzenie w tym Przedsiębiorstwie zależało od posiadanych kategorii. W 1969r. ubezpieczony chodził na kurs. Tam obowiązywała stawka godzinowa. Były też premie uznaniowe uzależnione od decyzji kierownika. Pracował tam w systemie 12 godz. na 12 godz.

W okresie zatrudnienia w KWK (...) ubezpieczony pracował jako ładowacz. Miał ustaloną stawkę dniówkową, ale faktycznie był wyliczany według akordu. Pracował obowiązkowo w planowe niedziele. Przeważnie to były dwie niedziele w miesiącu. Pracował na wszystkie zmiany. Za nocną zmianę był dodatek. Otrzymywał też świadczenia z Karty G. i dodatek pielęgnacyjny.

W (...) Przedsiębiorstwie (...) ubezpieczony był wynagradzany wg akordu, w zależności ile się wykonało drzwi i okien w miesiącu.

Ubezpieczony posiada kategorie prawa jazdy A i B od 16.08.1963r., kategorie C- B- E i C- E od 02.03.1965r., a kategorie D i D-E od 26.07.1967r.

W Przedsiębiorstwie (...) ubezpieczony pracował jako kierowca wywrotki. Wynagrodzenie było uzależnione od godzin pracy. Nie było żadnych dodatków, w tym węgla.

W (...) ubezpieczony zarabiał według stawki dniówkowej. Pracował jako stolarz (od 15 roku życia uczył się tego zawodu) -robił bufety na potrzeby restauracji, okna wystawowe, szklil okna. Zarobki były wysokie.

(dowód: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z okresów pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C., KWK (...) w R., Przedsiębiorstwie (...), (...) w R., (...) w R., prawo jazdy ubezpieczonego nr (...) okazane na rozprawie 09.11.2017r., zeznania świadków A. B., J. C., T. S. i J. Z. oraz zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 09.11.2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:07:25- 01:11:13)

Odtworzone wynagrodzenie ubezpieczonego za okresy zatrudniania w: (...) Przedsiębiorstwie (...), KWK (...) w R., Przedsiębiorstwie (...) w R., (...) w R. i (...) w R. na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, zachowanej dokumentacji płacowej, z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego i świadków złożonych na rozprawie 9 listopada 2017r., przepisów branżowych obowiązujących w tych okresach, wyniosło kolejno:

- 4.343,33zł za rok 1959,

18.396,67zł za rok 1960,

- 27.623,35zł za rok 1961,

- 19.105,00zł za rok 1962,

- 18.986,67zł za rok 1963,

- 11.582,33zł za rok 1964,

- 3.998,40zł za rok 1965,

- 6.873,60zł za rok 1966,

- 24.355,40zł za rok 1967,

- 40.911,80zł za rok 1968,

- 19.133,00zł za rok 1969,

- 17.136,00zł za rok 1970,

- 19.334,72zł za rok 1971,

- 8.459,20zł za rok 1972,

- 24.096,00zł za rok 1973,
- 24.096,00zł za rok 1974,
- 24.000,00zł za rok 1975.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru to wskaźnik wyliczony z 20 lat kalendarzowych: 1960-1963, 1967-1974, 1976-1977, 1993, 1995-1998, 2000. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 77,72%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent M. Ż. k. 119-135)

Sąd uznał opinię biegłego za rzeczową i przekonującą, gdyż została ona sporządzona w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe, uwzględniając jedynie stałe elementy wynagrodzenia ubezpieczonego oraz wynikające z zachowanej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Ustalając wysokość wynagrodzenia, jakie ubezpieczony osiągał w okresach spornych Sąd podzielił wnioski wynikające z powołanej powyżej opinii biegłego sądowego.

W ocenie Sądu opinia ta jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy dokumentacji emerytalnych ubezpieczonego z uwzględnieniem obowiązujących w powyższych latach przepisów płacowych, a także logicznie i przekonująco uzasadniona.

Organ rentowy kwestionował wysokość ustalonego przez biegłego wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1960-1963 w zakresie doliczenia dodatku nocnego, jednakże w ocenie Sądu zastrzeżenia te są bezzasadne. Biegły bowiem ustalił wysokość dodatku nocnego w wymiarze 1/3 dniówek roboczych w miesiącu, gdy niewątpliwie ubezpieczony wykonując stale pracę pod ziemią pracował w systemie zmianowym, który był powszechnym systemem pracy na kopalniach węgla kamiennego, w związku z czym na nocną zmianę ubezpieczony pracował co najmniej 1/3 dniówek i za te dniówki zasadnie biegły przyjął dodatek zmianowy. Sąd nie powziął żadnych wątpliwości w tym zakresie, dlatego pominął dowód z uzupełniającej opinii biegłego, wnioskowany przez organ rentowy.

W sytuacji ustalenia wysokości wynagrodzeń za lata sporne, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia jest wyższy niż dotychczas ustalony, co uprawnia ubezpieczonego do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl przepisu art. 111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie wskazanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku ustalając, że do obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego należy przyjąć wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 77,72% począwszy od (...)tj. od miesiąca złożenia wniosku zgodnie z art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak